

UOHSX00JO9ZH

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0045/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-17989/2024/161

Brno 3. 5. 2024

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 13. 3. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jež podal navrhovatel –

- **XT-Card a.s.**, IČO 27408256, sídlem Seifertova 327/85, 130 00 Praha 3, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 4. 1. 2024 společností ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0007/2024/VZ, č. j. ÚOHS-08908/2024/500 ze dne 27. 2. 2024, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Jihočeský kraj**, IČO 70890650, sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 01 České Budějovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 12. 1. 2024 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Elektronické odbavení cestujících IDS JK**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 3. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 3. 2023 pod ev. č. Z2023-010908 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 3. 2023 pod ev. č. 2023/S 056-166707, jehož dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- **TELMAX s.r.o.**, IČO 27481166, sídlem Jiráskova 154, 566 01 Vysoké Mýto,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0007/2024/VZ, č. j. ÚOHS-08908/2024/500 ze dne 27. 2. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 2. 1. 2024 návrh navrhovatele – XT-Card a.s., IČO 27408256, sídlem Seifertova 327/85, 130 00 Praha 3, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 4. 1. 2024 společností ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání úkonů zadavatele – Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 01 České Budějovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 12. 1. 2024 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Elektronické odbavení cestujících IDS JK“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 3. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 3. 2023 pod ev. č. Z2023-010908 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 3. 2023 pod ev. č. 2023/S 056-166707, (dále jen „**zadávací řízení**“ nebo „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem obdržení předmětného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 2. 1. 2024 (dále jen „**návrh**“) bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“). Účastníkem správního řízení je rovněž vybraný dodavatel TELMAX s.r.o., IČO 27481166, sídlem Jiráskova 154, 566 01 Vysoké Mýto (dále jen „**vybraný dodavatel**“).
3. Navrhovatel v podaném návrhu předně namítal pochybení zadavatele při posuzování splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, když nabídka vybraného dodavatele neměla splňovat kvalifikační požadavky stanovené v zadávací dokumentaci, zároveň vybraný dodavatel podle

navrhovatele v nabídce předložil nepravdivé údaje a doklady, a měl tak být z účasti v zadávacím řízení vyloučen. Konkrétně se navrhovatel vymezoval vůči referenční zakázce „Clearing v rámci IDS Olomouckého kraje“ zadávané zadavatelem – Koordinátor Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje, příspěvková organizace, IČO 72556064, sídlem Jeremenkova 1211/40b, Hodolany, 779 00 Olomouc (dále jen „referenční zakázka“ a „KIDSOK“ nebo „referenční objednatel“), kterou vybraný dodavatel prokazoval kvalifikaci stanovenou v bodech 5.2 a 5.4 písm. b) kvalifikační dokumentace. Navrhovatel namítal, že referenční zakázka nezahrnuje funkcionalitu spočívající v příjmu a zpracování dat z mobilních zařízení revizora, neboť navrhovateli je mj. z obsahu smlouvy na referenční zakázku známo, že tato funkcionalita není v tomto systému implementována, nepracují v něm mobilní čtečky revizorů a data z mobilních zařízení revizorů tak nejsou v systému zpracovávána. Dále navrhovatel namítá u referenční zakázky absenci funkcionality zúčtování bezkontaktních platebních karet na denní bázi. Neimplementování této funkcionality v rámci referenčního systému považuje navrhovatel za nesplnění zadavatelem stanovených zadávacích podmínek. Navrhovatel rovněž namítá, že referenční zakázka přesahuje hodnotu maximálního zadavatelem stanoveného stáří v trvání 5 roků před zahájením zadávacího řízení, a to z důvodu, že šetřené zadávací řízení započalo dne 20. 3. 2023, avšak systém, který byl předmětem referenční zakázky, byl uveden do ostrého provozu již ke dni 1. 2. 2018, a tudíž tuto zakázku nelze k prokázání kvalifikace vybraného dodavatele využít. Zadavatel měl podle navrhovatele ve vztahu k referenční zakázce pochybit, když rezignoval na posouzení technické kvalifikace vybraného dodavatele tím, že se spokojil toliko s obecnou proklamací objednatele KIDSOK, a již řádně a důsledně neověřil, zda referenční zakázka skutečně splňuje zadavatelem stanovené požadavky na technickou kvalifikaci v plném rozsahu.

4. Dále navrhovatel v podaném návrhu namítal nedostatečné posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny (dále též jako „MNNC“) vybraného dodavatele. Zadavatel měl postupovat v rozporu se zásadou transparentnosti ve smyslu § 6 odst. 1 zákona, když akceptoval MNNC, která nebyla vybraným dodavatelem dostatečně zdůvodněna, jelikož vybraný dodavatel neprokázal, že by mohl předmět plnění za uvedenou cenu realizovat. Ze zdůvodnění MNNC vybraným dodavatelem má zároveň vyplývat, že část zadavatelem požadovaného plnění (konkrétně na místě realizované servisní zásahy) nehodlá realizovat.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 27. 2. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0007/2024/VZ, č. j. ÚOHS-08908/2024/500 (dále jen „napadené rozhodnutí“).
6. Úřad výrokem I napadeného rozhodnutí zastavil správní řízení v části námitek navrhovatele směřujících proti stáří referenční zakázky, neboť této části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námítky. Výrokem II napadeného rozhodnutí pak Úřad návrh zamítl, když neshledal důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Napadené rozhodnutí pak Úřad odůvodnil následovně. Ohledně výroku I napadeného rozhodnutí Úřad dospěl k závěru, že argumentaci, kterou navrhovatel brojil proti posouzení stáří referenční zakázky zadavatelem, nepředcházely u zadavatele ve lhůtě podle § 242 odst. 2 zákona uplatněné námítky, přičemž navrhovateli v uplatnění této námítky nic nebránilo. Byl tak dán obligatorní důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. h) zákona.

8. U námitek navrhovatele o absentujících funkcionalitách referenční zakázky Úřad v první řadě dospěl k závěru, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil požadavek na dodávku informačního systému, respektive jeho jednotlivých funkcionalit, a nikoliv na jejich následnou implementaci, jak to dovozuje navrhovatel. To, že informační systém, který byl předmětem referenční zakázky, byl dodán včetně požadovaných funkcionalit, zadavatel ověřil i prostřednictvím jeho objednatele KIDSOK, přičemž ten potvrdil, že požadované funkcionality vybraným dodavatelem dodány byly (jakkoliv jím částečně nejsou doposud využívány). Úřad tak nespátňuje pochybení ani v prokázání technické kvalifikace vybraného dodavatele prostřednictvím referenční zakázky ani v jejím ověření ze strany zadavatele. Jako nedůvodné shledal Úřad rovněž námitky navrhovatele směřující proti posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny zadavatelem. Úřad konstatoval, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem, když v první řadě MNNC v nabídce vybraného dodavatele v souladu s § 113 odst. 1 zákona identifikoval a posoudil, přičemž nedospěl k závěru, že by byl přítomen důvod pro vyloučení vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení. V souvislosti s MNNC pak důvody, pro které by měl být vybraný dodavatel vyloučen z účasti v zadávacím řízení na základě přezkumu dokumentace zadávacího řízení, neshledal ani Úřad.

III. Rozklad navrhovatele

9. Dne 13. 3. 2024 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 27. 2. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

10. Navrhovatel považuje závěry napadeného rozhodnutí za nesprávné, nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné. Úřad měl zejména pochybit tím, že nedostatečně zjistil skutkový stav. Ohledně zastavení správního řízení v jeho části navrhovatel v podaném rozkladu namítá, že Úřad získal informace vedoucí k pochybnostem o zákonnosti postupu zadavatele, kterými se měl v rámci své dozorové pravomoci zabývat z moci úřední. K namítané absenci části funkcionalit, které měl obsahovat informační systém, který byl předmětem referenční zakázky, navrhovatel v podaném rozkladu odmítá závěr Úřadu, že lze akceptovat pouhou dodávku systému. Pokud má být informační systém považován za kompletně dodaný a má být způsobilý prokázat technickou kvalifikaci dodavatele, pak musí dojít i k jeho kompletní implementaci, otestování a zprovoznění, k čemuž v případě referenční zakázky u části funkcionalit nedošlo, respektive nebylo prokázáno, že sporné funkcionality byly v rámci informačního systému referenční zakázky dodány.
11. Navrhovatel dále nesouhlasí se závěrem Úřadu, že zadavatel nijak nepochybil při hodnocení MNNC vybraného dodavatele. Na posouzení MNNC podle navrhovatele zadavatel fakticky rezignoval, přičemž z pouhého zaznamenání postupu hodnocení v dokumentaci zadávacího řízení nevyplývá, že by tento postup byl transparentní a v souladu se zákonem. Z odůvodnění MNNC vybraného dodavatele pak dle navrhovatele vyplývá, že v rozporu se zadávací dokumentací v rámci své nabídky část plnění, které je předmětem veřejné zakázky, nenacnil, respektive deklaroval, že je nebude realizovat.

Závěr rozkladu

12. V závěru podaného rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.
14. Dne 9. 4. 2024 vydal Úřad usnesení sp. zn. ÚOHS-R0045/2024/VZ, č. j. ÚOHS-14780/2024/161, kterým účastníkům správního řízení stanovil lhůtu v délce sedmi dní od doručení uvedeného usnesení pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí – znaleckému posudku č. 020992/2024 ze dne 5. 3. 2024 zpracovanému Znaleckou kanceláří Lidinský Mašín s.r.o., IČO 08622515, sídlem Na Bateriích 822/9, Praha 6 - Střešovice, 162 00 (dále jen „**znalecký posudek**“), který byl předložen navrhovatelem spolu s podaným rozkladem.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

15. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil podáním doručeným Úřadu dne 22. 3. 2024. K námitkám navrhovatele proti částečnému zastavení správního řízení zadavatel uvádí, že tyto nijak nezpochybují správnost výroku I napadeného rozhodnutí. Zároveň zadavatel poukazuje na to, že i pokud by se Úřad v této části návrhem věcně zabýval, pak by žádné porušení zákona konstatovat nemohl. K navrhovatelem předloženému znaleckému posudku zadavatel uvádí, že znalecký posudek by neměl být brán v úvahu, když byl v souladu se zásadou koncentrace řízení podle § 251 zákona předložen po uplynutí lhůty pro předložení důkazů. Samotné závěry znaleckého posudku pak podle zadavatele nemohou mít vliv na posouzení otázky splnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem, neboť znalecký posudek se zabývá otázkami, které nejsou pro prokázání technické kvalifikace vybraného dodavatele rozhodné. K otázce dostatečné realizace referenční zakázky pak zadavatel odmítá argumentaci navrhovatele, když poukazuje na to, že pro prokázání technické kvalifikace nepožadoval, aby veškeré funkce nezbytné pro prokázání technické kvalifikace byly v prostředí objednatele zprovozněny. To, že některé funkce (jejichž dodání bylo potvrzeno objednatelem referenční zakázky) zprovozněny nebyly, není podle zadavatele důvodem pro nesplnění podmínek technické kvalifikace. Ohledně námitek směřujících proti posouzení MNNC zadavatel poukazuje na to, že nabídkovou cenu řádně posoudil, přičemž vybraného dodavatele žádal o její vysvětlení. Odůvodnění nabídkové ceny pak považoval za reálné, logické a dostatečné. V závěru svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.
16. Zadavatel se dále podáním doručeným Úřadu dne 17. 4. 2024 vyjádřil k navrhovatelem předloženému znaleckému posudku. Podle zadavatele by ke znaleckému posudku nemělo být přihlíženo, když byl podán pozdě, tedy poté, co nastaly účinky koncentrace řízení podle § 251 zákona.

Vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu

17. Vybraný dodavatel se k podanému rozkladu vyjádřil podáním doručeným Úřadu dne 20. 3. 2024. Vybraný dodavatel ve svém vyjádření odkázal na svá dřívější vyjádření učiněná

v průběhu zadávacího řízení, přičemž se ztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí. Podaný rozklad pak vybraný dodavatel považuje za věcně i právně nesprávný. Navrhovatelem předložený znalecký posudek vybraný dodavatel považuje za neobjektivní a bez relevance pro řešenou věc. V závěru svého vyjádření vybraný dodavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

K zastavení správního řízení v jeho části

20. Úřad výrokiem I napadeného rozhodnutí zastavil správní řízení v rozsahu námítky navrhovatele, která směřovala proti nesplnění podmínky maximálního stáří referenční zakázky. Úřad dospěl k závěru, že tuto námitku navrhovatel neveznesl ve svých námitkách ze dne 8. 12. 2023, přičemž navrhovateli v uplatnění této námítky nic nebránilo. V této části tak návrhu nepředcházely řádně a včas podané námítky, což podle § 257 písm. h) zákona představuje důvod pro zastavení správního řízení. To, že Úřad rozhodl o zastavení správního řízení v této části, tak představovalo postup nejen důvodný, ale s ohledem na obligatorní charakter ustanovení § 257 písm. h) zákona jediný možný. Je tak nutné odmítnout tvrzení navrhovatele, že zastavením správního řízení v jeho části Úřad rezignoval na výkon své přezkumné pravomoci, když Úřad na základě skutkových závěrů o námitkách (respektive jejich neuplatnění) neměl v souladu se zákonem možnost postupovat jinak.
21. Závěry Úřadu, že v této části návrhu relevantní námítky nepředcházely, přitom navrhovatel v podaném rozkladu nijak nezpochybňuje. Zároveň nijak netvrdí, že by mu v jejich podání mělo cokoliv bránit. Veškerá argumentace navrhovatele je zde založena na přesvědčení, že pokud Úřad obdržel indicii o pochybení zadavatele, tak se jím s ohledem na svoji dozorovou pravomoc v oblasti zadávání veřejných zakázek měl zabývat, když už ne v rámci správního řízení, tak alespoň v řízení zahájeném z moci úřední. Navrhovatel se tak fakticky nevymezuje vůči výroku I napadeného rozhodnutí (když jeho argumentace neobsahuje ničeho, co by jej mohlo věcně či právně zpochybnit), ale domáhá se toho, že ve věci namítaného nesplnění podmínky maximálního stáří referenční zakázky mělo být Úřadem vedeno řízení z moci úřední. Jakkoliv takový postup obecně není vyloučen, nelze jej považovat za automatický. V žádném případě neplatí, že by o každých námitkách, které Úřad obdrží, existovala povinnost zahájit správní řízení. Tuto povinnost lze stěží dovodit z argumentace navrhovatele, která je dílem nepřiléhavá, když navrhovatel odkazuje na závěry vyslovené ke zrušenému ustanovení § 259

zákona, dílem vnitřně rozporná, když navrhovatel poukazuje na povinnost správního orgánu zahájit řízení o přestupku, zároveň ovšem připouští, že v řešené věci ke spáchání přestupku přinejmenším doposud ani dojít nemohlo.

22. Pokud navrhovatel dovozuje povinnost Úřadu zabývat se jakýmkoliv tvrzeným pochybením zadavatele, pak zcela opomíjí specifický charakter řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh, které lze do určité míry považovat za řízení sporné, když navrhovatel vznáší namítané pochybení na straně zadavatele a je na zadavateli, aby toto tvrzení vyvrátil. K tomu se předseda Úřadu vyjádřil např. v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ, č. j. ÚOHS-12706/2021/162/HSc,HBa ze dne 28. 6. 2021, ve kterém předseda Úřadu uvedl: „V této souvislosti je vhodné zabývat se charakterem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh. Ačkoliv se jedná o řízení, které je ovládáno zásadami správního řízení, obsahuje významné prvky kontradiktornosti, jak bylo opakovaně judikováno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 74/2015 – 56 ze dne 29. března 2016 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 29/2011 – 143 ze dne 29. 11. 2012).(...) Shora uvedená kontradiktornost přibližuje správní řízení vedené o návrhu ke spornému řízení ve smyslu § 141 správního řádu, ve kterém je zdůrazněna aktivita účastníků řízení a odpovědnost za vymezení sporných skutkových otázek.“ Navrhovatelova argumentace přitom zejména zcela opomíjí význam institutu námitek, které jednak vymezují předmět následného správního řízení vedeného Úřadem, ale především představují možnost zadavatele se s namítaným pochybením vůbec seznámit, v rozhodnutí o námitkách jej obhájit, případně učinit z vlastní iniciativy kroky k jeho nápravě.
23. S ohledem na shora uvedené tak lze shrnout, že Úřad nijak nepochybil, když výrokem I napadeného rozhodnutí podle § 257 písm. h) zákona zastavil správní řízení v rozsahu námítka navrhovatele, která směřovala proti nesplnění podmínky maximálního stáří referenční zakázky. Zároveň Úřad nijak nepochybil, když se touto námitkou ani jinak dále nezabýval, neboť její projednání v rámci předmětného návrhového řízení není možné. I pokud by se mělo stát dané pochybení zadavatele předmětem řízení z moci úřední, nemůže taková skutečnost mít vliv na správnost a zákonnost výroku I napadeného rozhodnutí.

K námitkám vůči prokázání splnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem

24. Navrhovatel spatřuje pochybení zadavatele v tom, že přistoupil k výběru vybraného dodavatele, u kterého nebylo prokázáno splnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona. Zadavatel v bodě 5.4 b) kvalifikační dokumentace, která je přílohou č. 2 zadávací dokumentace, stanovil požadavek prokázání technické kvalifikace předložením významné dodávky splňující následující kritéria:

(...)

b) jednu významnou dodávku v oblasti platebních nebo odbavovacích systémů ve veřejné dopravě jež zahrnovala i dodání funkcionality systém zúčtování jízdného (clearing) umožňující realizaci minimálně 20 000 000 transakcí za rok a splňující tyto funkce a vlastnosti:

i. evidence identifikátorů s využitím principu tokenizace ve shodě s PCI DSS;

ii. byl provozován v rámci integrovaného dopravního systému na území alespoň jednoho kraje;

iii. příjem a zpracování transakcí za jednotlivá odbavovací zařízení (včetně rozlišení typu transakce: prodej, storno, částečné užití produktu);

iv. příjem a zpracování dat (příp. transakcí) z mobilních zařízení revizora (např. zneplatnění jízdenky);

v. práce s transakcemi z vozidel, pokladen předprodejů dopravců, přenosných pokladen, e-shopu i mobilní aplikace;

vi. obsahoval funkcionalitu zúčtování bezkontaktních platebních karet na denní bázi;

vii. obsahoval funkcionalitu zúčtování dopravních transakcí na měsíční bázi;

viii. obsahoval funkcionalitu zúčtování transakcí z mobilní aplikace;

ix. integrace na platební bránu (s využitím principu tokenizace);

x. generování účetních podkladů jízdného (včetně vzájemných zápočtů prostředků z tržeb z jízdného mezi jednotlivými dopravci);

xi. zúčtování transakcí jízdného za den (nebo jinak stanovené období) před odesláním na platební bránu.“

25. U referenční zakázky předložené vybraný dodavatelem navrhoval zpochybňuje, že tato obsahuje následující zadavatelem požadované funkcionality:

iv. příjem a zpracování dat (příp. transakcí) z mobilních zařízení revizora (např. zneplatnění jízdenky);

v. práce s transakcemi z vozidel, pokladen předprodejů dopravců, přenosných pokladen, e-shopu i mobilní aplikace;

vi. funkcionalita zúčtování bezkontaktních platebních karet na denní bázi a

xi. zúčtování transakcí jízdného za den (nebo jinak stanovené období) před odesláním na platební bránu

26. Podstata navrhovatelovy argumentace spočívá v takové intepretaci pojmu „dodání informačního systému“, dle které je jeho základní a nezbytnou součástí implementace, otestování a zprovoznění jeho funkcionalit. Pokud by k implementaci nedošlo, není dle navrhovatele možné dodávku informačního systému považovat za způsobilou k prokázání technické kvalifikace dodavatele. V případě referenční zakázky pak podle navrhovatele k implementaci a zprovoznění výše uvedených funkcionalit nedošlo.

27. V souvislosti s řešenou otázkou je třeba předně uvést, že v zásadě není sporu o skutkovém stavu, tedy o tom, zda sporné funkcionality byly implementovány a využívány objednatelem referenční zakázky. K této otázce se na výzvu zadavatele vyjádřil objednatel referenční zakázky KIDSOK, přičemž ve svém vyjádření ze dne 12. 12. 2023 mj. uvedl: „Všechny funkce, které uvádíte, máme k dispozici, ale s ohledem na současný stav našeho prodejního a odbavovacího systému, je všechny nevyužíváme. Pokud se přidržím zvýrazněných funkcí:

ad iv.) Provozování revizorských kontrol mají smluvně stanoveno dopravci. Až nyní jsme přistoupili k tomu, že zaměstnáváme vlastní revizory a plánujeme je vybavit kontrolními nástroji. Funkci tedy začneme využívat v průběhu příštího roku.

ad v.) Všechny transakce z vozidel, POP CD, předprodejních míst i e-shopu se nám sbíhají v CC. Do nedávna nám stačilo dávkové zasílání 2x měsíčně, ale nyní postupně zavádíme zasílání dat ihned po ukončení odbavovacího zařízení nebo pokladny. Prvním dopravcem v tomto režimu jsou ČD a další budou následovat v prvním čtvrtletí příštího roku. Vše je na tento krok připraveno,

ad vi.) Tato funkce souvisí s bodem xi. Při zavádění CC jsme tuto funkci požadovali a máme ji tedy k dispozici, ale v současné době ji nevyužíváme. Tarifní systém je nyní postaven na degresivním ceníku až do 24 využitých zón a jiné zastropování plateb zatím neuvažujeme. Platební transakce se tedy zpracovávají okamžitě a po ukončení odpočtu putují k nám (nově zaváděný režim)

Vámi uváděné připomínky jiného z účastníků zadávacího řízení jsou tedy oprávněné pouze z toho pohledu, že dodané funkce momentálně objektivně nevyužíváme. Avšak pokud se rozhodneme je využívat, máme je závazně k dispozici.“

28. Samotné vyjádření objednatele referenční zakázky tak koresponduje s tvrzením navrhovatele, že nedošlo k uvedení sporných funkcionalit do provozu, když objednatel k jednotlivým funkcionalitám uvedl, že je nevyužívá (příčemž zároveň uvedl důvody, proč tomu tak – přinejmenším dočasně – je). Z vyjádření objednatele referenční zakázky tak jasně vyplývá, že k implementaci sporných funkcionalit nedošlo. Z tohoto závěru ostatně vycházel i Úřad v napadeném rozhodnutí. Je však nutno zdůraznit, že spornou otázkou nebylo a není, zda byly funkcionality implementovány, ale zda lze referenční zakázku akceptovat i v tom případě, že implementovány nebyly. Pokud navrhovatel odkazuje na znalecký posudek, který přiložil jako důkazní prostředek k podanému rozkladu, pak tento nemůže na závěrech o absenci implementace sporných funkcionalit nic změnit, neboť tento závěr není sporný.
29. K navrhovatelem předloženému znaleckému posudku je namístě uvést, že jakkoliv byl tento navrhovatelem předložen teprve spolu s podaným rozkladem, nelze jej považovat za důkaz, který by byl předložen po uplynutí lhůty pro předložení důkazů podle § 251 odst. 5 zákona, když jej navrhovatel navrhl již ve svém návrhu, a poté i ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, přičemž upozornil na to, že jej předloží dodatečně. Zároveň nelze ovšem spatřovat pochybení Úřadu v tom, že na žádost navrhovatele právě v souvislosti se znaleckým posudkem nestanovil novou lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to až poté, co navrhovatel znalecký posudek předložil (viz bod 184 napadeného rozhodnutí). Lze totiž souhlasit s Úřadem v tom, že znalecký posudek byl stran implementace namítaných funkcionalit do referenčního systému vzhledem k podstatě sporné otázky a Úřadem zjištěnému skutkovému stavu nadbytečným. Pokud však navrhovatel znalecký posudek (byť až spolu s rozkladem) předložil, není důvodu jej odmítat jako nepřípustný důkaz z důvodu koncentrace řízení. Předmětný znalecký posudek jsem tak posoudil a zaslal jej účastníkům řízení k případnému vyjádření (viz níže).
30. Obdobně pak není rozporu mezi vyjádřením objednatele referenční zakázky a odůvodněním MNNC vybraného dodavatele ze dne 3. 7. 2023, ze kterého navrhovatel dovozuje absenci sporných funkcionalit, když tyto nebyly vybraným dodavatelem uvedeny v přehledové tabulce jím realizovaných objednávek. Vybraný dodavatel zde explicitně uvádí, že tato tabulka má ilustrovat jeho zkušenost s „**implementací zadavatelem poptávaných částí díla**“. Pokud tedy vybraný dodavatel sporné funkcionality u objednatele referenční zakázky neuvádí, pak tato

skutečnost koresponduje s vyjádřením tohoto objednatele, že tyto funkcionality doposud nevyužívá, a tudíž nedošlo k jejich implementaci a zprovoznění.

31. Zásadní spornou otázkou v řešené věci tak je, zda je možné akceptovat za účelem prokázání technické kvalifikace jako dodaný takový informační systém, u kterého nebyly uvedeny do provozu všechny jeho funkcionality. Pro zodpovězení této otázky je nutno řádně vyložit spornou zadávací podmínku. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatelem byla jako podmínka technické kvalifikace u referenční zakázky **požadována toliko dodávka informačního systému, a nikoliv jeho následná implementace** a zprovoznění jednotlivých funkcionalit (zde lze odkázat na body 139 až 141 napadeného rozhodnutí). I v situaci, kdy nedošlo k zprovoznění všech funkcionalit, lze referenční zakázku akceptovat jako prokazující technickou kvalifikaci zadavatele. S tímto výkladem se ztotožňuji.
32. S navrhovatelem lze souhlasit v tom, že požadavek zadavatele, jak byl formulován v zadávací dokumentaci, tedy „dodání funkcionality“, lze vykládat i tak, že v rámci dodání funkcionality má dojít i k jejímu zprovoznění. Nicméně zde je třeba přihlídnout k tomu, že podle § 36 odst. 3 zákona je to zadavatel, kdo nese odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek. Jestliže zadávací podmínky skýtají prostor pro jejich interpretaci, pak taková interpretace nemůže jít k tíži dodavatele, naopak musí se jednat o interpretaci ve prospěch hospodářské soutěže. Pokud by tak zadavatel přijal argumentaci navrhovatele a aplikoval v zásadě zužující výklad požadavku na „dodání systému“, aniž by zároveň byl v zadávací podmínce výslovně stanoven požadavek na implementaci či provozování všech funkcionalit, pak by takový výklad šel k tíži dodavatele, který by dodal informační systém s funkcionalitou, která následně nebyla objednatelem využívána. Takový výklad by zároveň dodavatele do určité míry stavěl do role „rukojmí“ objednatele referenční zakázky, když ten může akceptovat dodaný informační systém a zároveň nepřistoupit k využívání všech jeho funkcionalit. Obdobně tomu je i v řešené věci, kde objednatel referenční zakázky explicitně uvedl, že sporné funkcionality doposud nevyužívá, přičemž zároveň uvedl důvody, proč tomu tak je, a rovněž že dané funkcionality v budoucnu využívat může. Zde se pak nabízí úvaha, že vzhledem k obdobnému předmětu veřejné zakázky (informační systém integrovaného dopravního systému) a obdobnému charakteru zadavatele a objednatele referenční zakázky (územně správní celek zajišťující veřejnou dopravní obslužnost, respektive jeho příspěvková organizace), může zadavatel hypoteticky zvolit obdobný postup jako objednatel referenční zakázky a všechny požadované funkcionality po jejich dodání nevyužívat, s čímž by korespondovala absence požadavku na implementaci všech funkcionalit u referenční zakázky. Zároveň je třeba vzít v úvahu (jakkoliv nikoliv zcela nekriticky), že je to sám zadavatel, kdo stanovuje kritéria technické kvalifikace, a rovněž je to sám zadavatel, kdo má největší zájem na tom, aby tato kritéria byla vybraným dodavatelem splněna. Je totiž sotva v zájmu zadavatele vybrat takového dodavatele, který nebude schopen řádně realizovat předmět veřejné zakázky. V řešené věci pak zadavatel akceptoval referenční zakázku jako splňující jím stanovené požadavky na technickou kvalifikaci (poté co přistoupil k jejímu ověření u referenčního objednatele).
33. Lze tedy uzavřít, že předmětnou zadávací podmínku je nutno vykládat tak, že v případě referenčního plnění postačilo jeho prosté dodání objednateli, aniž by musely být zprovozněny a implementovány **všechny jeho součásti**.
34. Při hodnocení vypovídací hodnoty referenční zakázky ve vztahu k prokázání technické kvalifikace vybraného dodavatele je rovněž namístě přihlídnout k tomu, že účelem

samotného požadavku na prokázání technické kvalifikace (jehož stanovení je pro zadavatele fakultativní) je primárně ověřit kompetenci dodavatele realizovat veřejnou zakázku s určitým předmětem, tedy v řešené věci dodat informační systém pro integrovaný dopravní systém. Samotné dodání, zprovoznění a funkčnost takového systému v rámci referenční zakázky navrhovatelem zpochybněna nebyla, zpochybněno bylo pouze dodání, respektive zprovoznění dílčích funkcionalit. Je pochybné, zda by v kontextu jinak nesporné realizace takového systému byla absence dílčích funkcionalit (respektive jejich zprovoznění) způsobilá zpochybnit samotnou kompetenci dodavatele realizovat předmět veřejné zakázky. Zároveň je to sám navrhovatel, kdo v podstatě připouští, že dodávka a zprovoznění informačního systému není procesem „jednorázovým“, ale do určité míry kontinuálním, když ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí odkazoval na smlouvu týkající se informačního systému, který byl předmětem referenční zakázky, ze dne 30. 11. 2018. Pokud má být dodaný informační systém předmětem dalšího rozvoje, tak právě tento rozvoj nabízí prostor, ve kterém může být přistoupeno k implementaci funkcionalit, které objednatel systému doposud neužíval. Pokud by pod termínem dodání informačního systému měla být rozuměna implementace všech jeho funkcionalit, pak by ovšem nebylo možné brát v úvahu právě to, že takový systém může být předmětem dalšího rozvoje reflektujícího proměnlivou potřebu objednatele využívat jeho jednotlivé funkcionality. Ke shora uvedenému lze dodat, že z přehledové tabulky, kterou vybraný dodavatel vtělil do zdůvodnění MNNC ze dne 3. 7. 2023, plyne, že všechny požadované funkcionality byly alespoň u některého z provozovatelů dopravních systémů implementovány. Je tedy zjevné, že vybraný dodavatel tyto funkcionality má vyvinuty a provozuje je, byť nemusí být provozovány přímo v rámci referenční zakázky.

35. Při výkladu zadávací podmínky, která se mohla jevit jako interpretačně rozporuplná, je pak namíste přihlédnout i k vůdčí zásadě zadávání veřejných zakázek směřující ke snaze (samozřejmě v mezích zákona a dalších zásad zadávání veřejných zakázek) minimalizovat omezení hospodářské soutěže. Pokud by v řešené věci mělo být požadováno nejen samotné dodání, ale i implementace a zprovoznění všech funkcionalit informačního systému, pak by to v důsledku mohlo vést k vyřazení z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku u takového dodavatele, který by jinak byl schopen předmět veřejné zakázky realizovat, avšak jeho způsobilost by byla zpochybněna toliko tím, že objednatel referenční zakázky by její určité funkcionality nezprovoznil. Takový postup by pak vedl k nemístnému omezení hospodářské soutěže.
36. S ohledem na shora popsané závěry, dle kterých je nutno spornou zadávací podmínku vykládat tak, že postačí, aby referenční zakázka byla toliko dodána (aniž by u ní musely být implementovány a provozovány všechny funkcionality), je nutno odmítnout závěry znaleckého posudku předloženého navrhovatelem jako irelevantní. Znalecký posudek se totiž zabývá skutečným funkčním stavem referenční zakázky a skutečností, zda jsou do této zakázky implementovány určité funkcionality. Tato zjištění jsou však pro posouzení věci nepodstatná, neboť předmětnou zadávací podmínku je nutno vykládat tak, že implementace všech požadovaných funkcionalit v rámci referenční zakázky není nutná. Výklad sporné zadávací podmínky je totiž otázkou právní, nikoliv odbornou, proto na něj závěry znaleckého posudku nemohou mít vliv. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že znalec v odpovědi na otázku č. 4 uzavřel, že „*obvyklou součástí dodávky (tj. komplexní implementace) je jeho vlastní implementace všech technologických komponent ...*“. Znalec totiž zjevně posuzoval samotnou

dodávku již jako komplexní implementaci, navíc toto posouzení provedl toliko ze svého odborného hlediska, aniž by vzal v úvahu, že se jedná o výklad pojmu, který byl použit v zadávací dokumentaci, a tudíž je nutno pro jeho výklad použít výkladová pravidla v souladu se zásadami zadávacího řízení (tj. zejména ve prospěch hospodářské soutěže). Konstatuji tedy, že jsem sice připustil znalecký posudek jako důkaz ve správním řízení, avšak s ohledem na jeho obsah z něj nebylo možno vyvodit žádné relevantní závěry pro posouzení věci.

37. Lze tak shrnout, že ze zadávací dokumentace veřejné zakázky nijak neplyne, že by požadavek na prokázání technické kvalifikace prostřednictvím referenční zakázky obsahující mj. systém zúčtování jízdného měl být vykládán tak, že nepostačuje toliko „pouhé“ dodání takového systému, ale je nutné, aby byly implementovány a zprovozněny všechny funkcionality tohoto systému. S ohledem na tento závěr pak zadavatel nijak nepochybil, když dospěl k závěru, že vybraný dodavatel kritérium technické kvalifikace předložením referenční zakázky splnil.

K otázce mimořádně nízké nabídkové ceny

38. Navrhovatel namítá, že zadavatel postupoval netransparentně při posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele. K navrhovatelově námitce je třeba předně uvést, že touto námitkou, kterou navrhovatel vznesl v návrhu, se Úřad obšírně zabýval v bodech 155 až 183 napadeného rozhodnutí, přičemž neshledal na straně zadavatele jakékoliv pochybení. Na uvedené body napadeného rozhodnutí zde lze v celém rozsahu odkázat, když navrhovatel v podaném rozkladu neuvádí žádné konkrétní námitky, v čem spatřuje pochybení v závěrech Úřadu, a pouze se omezuje na obecné konstatování, že postup zadavatele při hodnocení MNNC nebyl transparentní a MNNC tak nelze považovat za řádně posouzenou.
39. K otázce MNNC lze stručně říci, že zadavatel bezpochyby dostal svoji povinnosti podle § 113 odst. 4 zákona vyzvat účastníka zadávacího řízení ke zdůvodnění MNNC, na což vybraný dodavatel reagoval zdůvodněním MNNC ze dne 3. 7. 2023. Poté, co obdržel toto zdůvodnění, zadavatel následně vyzval vybraného dodavatele k jeho doplnění, na což vybraný dodavatel reagoval jejím dalším zdůvodněním ze dne 3. 10. 2023. Ze všech relevantních dokumentů – výzev zadavatele k objasnění MNNC, jejího odůvodnění vybraným dodavatelem a záznamů jejího hodnocení hodnotící komisí vyplývá, že zadavatel vznesl zcela konkrétní požadavky na objasnění ceny konkrétních položek, jejichž objasnění vybraným dodavatelem následně akceptoval. Vybraný dodavatel svoji MNNC přitom odůvodnil ekonomickými a technickými aspekty jím nabízeného řešení předmětu veřejné zakázky, tedy důvody, které jako odůvodnění MNNC předpokládá § 113 odst. 5 písm. a) a b) zákona. Uvedl zejména, že za obdobnou nabídkovou cenu realizuje totožné či obdobné plnění pro jiné objednatele a díky dlouholetému působení na trhu má vývoj modulů zajištěn a náklady převážné části tohoto vývoje byly hrazeny z již dříve realizovaných projektů. Úřad je při přezkoumání postupu zadavatele při posuzování MNNC omezen na přezkum řádného a transparentního procesu ověřování MNNC, není však jeho úkolem, aby hodnotil ekonomické úvahy a cenotvorbu účastníků zadávacího řízení a jejich následné hodnocení ze strany zadavatele (zde lze odkázat na bod 179 napadeného rozhodnutí). Z dokumentace o zadávacím řízení je tak proces hodnocení MNNC zadavatelem, stejně jako důvody, které ho vedly k jejímu akceptování, zjevný a odůvodněný. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením navrhovatele, který tento proces považuje za netransparentní.

40. Zároveň z odůvodnění MNNC vybraného navrhovatele nijak nevyplývá, že by tato byla mimořádně nízkou z některého důvodu podle § 113 odst. 6 zákona, tedy takového důvodu, u kterého by byl zadavatel povinen vybraného dodavatele ze zadávacího řízení vyloučit. Důvody pro obligatorní vyloučení vybraného dodavatele podle uvedeného ustanovení ostatně netvrdí ani sám navrhovatel.
41. Závěrem tak lze shrnout, že se předseda Úřadu ztotožňuje se závěrem napadeného rozhodnutí, že zadavatel při hodnocení MNNC vybraného dodavatele nijak nepochybil. Tyto závěry napadeného rozhodnutí pak navrhovatel nijak v podaném rozkladu nezpochybnil nad rámec obecného tvrzení, že s nimi nesouhlasí.

K námitce nenacenění části plnění veřejné zakázky

42. Navrhovatel namítá, že nabídka vybraného dodavatele neodpovídá tomu, jak byl vymezen předmět plnění veřejné zakázky a jak byly stanoveny požadavky na nacenění nabídky, když nenacenoval realizaci servisních služeb prováděných na místě. Z odůvodnění nabídkové ceny u položky „Cena za 1 měsíc poskytování servisních služeb v kategorii řešení incidentů včetně servisní pohotovosti v Kč bez DPH“ má vyplývat, že vybraný dodavatel realizaci těchto služeb nepředpokládá. Zároveň navrhovatel namítá pochybení Úřadu, který se dle jeho názoru s touto námitkou v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval a opomenul ji.
43. K námitce navrhovatele je třeba předně uvést, že se fakticky nejedná o námitku, která by směřovala proti nenacenění části zadavatelem požadovaného plnění či rezignaci na jeho realizaci, ale o námitku směřující proti odůvodnění MNNC vybraným dodavatelem, respektive proti jejímu posouzení ze strany zadavatele. Z nabídky vybraného dodavatele zřetelně vyplývá, že v rámci své nabídkové ceny předmětnou položku „Cena za 1 měsíc poskytování servisních služeb v kategorii řešení incidentů včetně servisní pohotovosti v Kč bez DPH“ skutečně nacenil konkrétní částkou. K odůvodnění ceny této položky (jakož i položek dalších) pak byl vybraný dodavatel vyzván zadavatelem v rámci obou výzev k objasnění MNNC. Vybraný dodavatel nacenění této položky odůvodnil tak, že s ohledem na svoji zkušenost s realizací veřejných zakázek s obdobným předmětem plnění předpokládá, že servisní výjezdy do místa plnění nebudou nutné a podpora a řešení servisních incidentů bude možné realizovat vzdáleně, tedy s podstatně nižšími náklady, než by tomu bylo při servisním výjezdu do místa plnění. Dálkové řešení servisních služeb pak připouští i návrh servisní smlouvy, kde je v čl. IV odst. 10 uvedeno: „*Servisní služby mohou být prováděny vzdálenou správou nebo v příslušném místě plnění.*“ Zároveň vybraný dodavatel deklaroval schopnost realizovat i servisní služby přímo v místě, přičemž uvedl, že má uzavřenou smlouvu se společností působící v blízkosti sídla zadavatele, se kterou má uzavřenou partnerskou smlouvu. Zároveň vybraný dodavatel deklaroval, že případné servisní služby v místě je schopný realizovat bez zvýšení nabídkové ceny. Vybraný dodavatel tak servisní služby bez pochyby nacenil, prohlásil, že předpokládá jejich realizaci, a uvedl technické a ekonomické důvody pro jejich cenu, kterou na výzvu zadavatele odůvodnil. Odůvodnění nabídkové ceny vybraného dodavatele pak zadavatel v rámci posouzení MNNC akceptoval. Z procesu vyjasnění MNNC tak vyplývá, že daná položka byla naceněna a důvodem její nižší ceny je předpoklad vybraného dodavatele, že servisní zásahy bude realizovat primárně vzdáleně, případně v místě za součinnosti místního poddodavatele. Samotná námitka navrhovatele, že vybraný dodavatel nenacenoval část předmětu plnění veřejné zakázky, respektive že jej nehodlá realizovat, je tak nedůvodná.

44. Pokud navrhovatel namítá, že tuto námitku Úřad v napadeném rozhodnutí pominul, pak s ním lze souhlasit do té míry, že nebyla v odůvodnění napadeného rozhodnutí formálně označena a vypořádána jako specifická námitka, nicméně není pravda, že by se jí Úřad vůbec nijak nezabýval. Úřad v napadeném rozhodnutí tuto námitku bezpochyby vzal v potaz, což zjevně vyplývá z bodů 27 a 28 napadeného rozhodnutí, kde Úřad rekapituloval relevantní argumentaci navrhovatele v rámci shrnutí obsahu navrhovatelova návrhu. Samotnému nacenění položky „Cena za 1 měsíc poskytování servisních služeb v kategorii řešení incidentů včetně servisní pohotovosti v Kč bez DPH“ a přípustnosti dálkové realizace servisních služeb vybraným dodavatelem se pak Úřad věnoval v bodě 181 napadeného rozhodnutí v kontextu otázky hodnocení MNNC vybraného dodavatele. To s ohledem na výše uvedený závěr, že argumentace navrhovatele fakticky směřuje proti odůvodnění MNNC vybraného dodavatele, lze považovat za dostatečné.
45. Lze tak shrnout, že jak námitka navrhovatele směřující proti nacenění části předmětu plnění veřejné zakázky vybraným dodavatelem, tak tvrzení navrhovatele, že se touto námitkou Úřad v napadeném rozhodnutí nezabýval, je nedůvodná. Předmětná část plnění byla vybraným dodavatelem naceněna a uvedená nabídková cena byla následně odůvodněna. Úřad se pak následně v napadeném rozhodnutí s touto otázkou vypořádal, byť toto vypořádání zasadil do širšího kontextu vypořádání námitek navrhovatele ohledně posouzení MNNC vybraného dodavatele.

VI. Závěr

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Helfertova 2040/13, 613 00 Brno
2. ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4
3. TELMAX s.r.o., Jiráskova 154, 566 01 Vysoké Mýto

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy